

Sygn. akt VI Ka 1259/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik (spr.)

Sędziowie: SSO Michał Chojnowski

SSR del. Anna Bojarczuk

Protokolant p.o. protokolant sądowy Monika Suwalska

przy udziale Prokuratora Gabriela Żuławskiego

po rozpoznaniu dnia 18 marca 2016 r.

sprawy A. R. syna C. i M. ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 157§1kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 29 czerwca 2015 r. sygn. akt V K 829/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wołominie.

SSO Michał Chojnowski SSO Jacek Matusik SSR del. Anna Bojarczuk

Sygn. akt VI Ka 1259/15

UZASADNIENIE

A. R. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 29 czerwca 2015 roku, sygn. akt V K 829/13 został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 157§ 1 k.k. i skazany na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na karę 2 lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 415§ 1 k.p.k. uwzględniono powództwo cywilne oskarżycielki posiłkowej i zasądzono na jej rzecz od oskarżonego kwotę 3.000 złotych. Zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych przenosząc je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższy wyroku wniosła obrońca oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez obrońcę A. R. okazała się zasadna i tym samym zasługiwała na uwzględnienie.

Przeprowadzona kontrola instancyjna wykazała, że Sąd Rejonowy rozpoznając przedmiotową sprawę dopuścił się wszystkich, wskazanych w zarzutach apelacji naruszeń przepisów prawa karnego procesowego. Przeprowadzona analiza akt sprawy pozwala stwierdzić, że dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodów została przeprowadzona

wbrew przepisom zawartym w art. 7 k.p.k. czyli z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Sąd Rejonowy dokonując ustalenia stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie oparł się w głównej mierze na zeznaniach pokrzywdzonej oraz opinii biegłych. Sąd orzekający wskazał, iż oceniając materiał dowodowy miał na uwadze istniejący konflikt między stronami. Przy takim stwierdzeniu Sąd I instancji winien bardzo uważnie analizować wyjaśnienia oskarżonego, jak i zeznania pokrzywdzonej oraz świadków pod względem ich kontekstu, podczas określonych zachowań obydwu stron. Zwrócić należy również uwagę, iż z uwagi na treść opinii z zakresu psychologii oraz dokumentacji medycznej na temat zdrowia psychicznego pokrzywdzonej, Sąd meriti winien ze szczególną ostrożnością ocenić złożone przez nią depozycję, czemu w niniejszej sprawie uchybił. Nie można zapominać, iż Sąd nie jest związany treścią opinii i winien oceniać je tak, jak każdy inny dowód w sprawie. Sąd nie może bezkrytycznie przyjmować ustaleń zawartych w opiniach i jedynie na ich podstawie ustalać stan faktyczny. Wnioski wynikające z opinii Sąd winien przeanalizować w zestawieniu z innym materiałem dowodowym, tak, aby tworzyły logiczną całość oraz były zgodne z wiedzą i doświadczeniem życiowym. W niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy zdaje się z nienależytą uwagą przeszedł ustną opinię biegłej z zakresu psychologii, opierając się jedynie na stwierdzeniu, iż depozycje pokrzywdzonej spełniają warunki psychologicznej wiarygodności i uznając tym samym, iż zeznania T. S. w całości zasługują na obdarzenie ich wiarą. Jak trafnie wskazał autor apelacji, Sąd pominął inne wnioski wypływające z owej opinii, jak również z dokumentacji medycznej na temat zdrowia psychicznego pokrzywdzonej, bezgranicznie obdarzając depozycje pokrzywdzonej wiarą. Na aprobatę zasługuje kolejny zarzut wskazany przez skarżącego, iż opinię biegłego z zakresu chirurgii nie można obdarzyć wiarą, albowiem jak wskazał sam biegły podczas ustnego opiniowania, wydając pisemną opinię, co do obrażeń zdiagnozowanych u pokrzywdzonej nie uwzględnił wszystkich danych medycznych oraz treści zeznań pokrzywdzonej i wyjaśnień oskarżonego, co mogło mieć istotny wpływ na wnioski opinii. Wskazania również wymaga, iż sporządzona przez biegłego opinia jest pobieżna oraz niepełna i tym samym nie sposób jej uznać za wiarygodną.

Sąd I instancji uznał wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim ten zaprzeczył, aby krytycznego dnia dopuścił się zarzucanego mu czynu, za przyjętą przez niego linię obrony nie znajdującą potwierdzenia w materiale dowodowym. Wskazując, jednakże na tą ostatnią przesłankę, Sąd Rejonowy dopuścił się wewnętrznej sprzeczności w treści uzasadnienia. Przy ocenie depozycji świadka E. R. - żony oskarżonego, Sąd w pierwszym zdaniu wskazał, iż potwierdziła ona wersję wydarzeń przedstawioną przez oskarżonego, aby w ostatnim zdaniu wskazać, iż w ocenie sądu zeznania świadka nie korespondują z zebrany materiał dowodowy i są niewiarygodne. Trudno jest się zatem domyślać czy depozycję owego świadka są zatem tożsame z wyjaśnieniami oskarżonego czy też nie, oraz czy wyjaśnienia oskarżonego faktycznie nie znalazły potwierdzenia w jakichkolwiek dowodach, skoro Sąd orzekający przeczy sam sobie. Podobnie kształtuje się sytuacja, co do świadka J. R.. Sąd, co prawda, obdarzył wiarą treść depozycji świadka, uznając je za korespondujące z innym materiałem dowodowym uznanym w sprawie za wiarygodny, wskazania jednakże wymaga, iż analiza treści owych zeznań wskazuje, iż świadek potwierdził nie tylko zeznania pokrzywdzonej, ale i również twierdzenia oskarżonego. Sąd uznał jednakże, iż treść depozycji świadka wskazuje, iż wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na obdarzenie ich wiarą. Takie stwierdzenie świadczy o tym, iż Sąd meriti w sposób mało wnikliwy zestawiał ze sobą materiał dowodowy.

Wątpliwości Sądu Rejonowego winna wzbudzić wersja przedstawiona przez pokrzywdzoną, jakoby oskarżony atakował ją konarem o długości 3-4 metrów. Mało prawdopodobnym jest, aby osoba cierpiącą na przypadłości zdrowotne jak te zdiagnozowane u oskarżonego, biegła za inną osobą trzymając w rękach taki potężny de facto konar. Trudno jest sobie wyobrazić osoby, które miałyby dopuszczać się względem siebie ataku fizycznego za pomocą 3-4 metrowych gałęzi oraz konarów, tym bardziej, iż miejscem inkryminowanego zdarzenia był las, gdzie wokół było zapewne dużo drzew, które uniemożliwiałyby tak przedstawiony przez pokrzywdzoną atak. Rozważyć również się powinno, czy to na pewno A. R. był prowokatorem całego inkryminowanego zajścia, mając na względzie, iż stwierdzono u pokrzywdzonej skłonności do agresywnego zachowania względem innych osób, co skutkowało nawet kilkukrotną interwencją Policji w stosunku do pokrzywdzonej, zakończoną nawet umieszczeniem jej w specjalistycznym szpitalu

celem uspokojenia. Zwrócić należy uwagę, iż Sąd orzekający w ogóle nie wziął pod rozwagę, czy zachowanie oskarżonego nie wynikało z obrony koniecznej spowodowanej zachowaniem pokrzywdzonej.

Przedstawione powyżej przykładowo, a szczegółowo opisane w trafnych zarzutach apelacji obrońcy oskarżonego uchybienia, których nie ma potrzeby w tym miejscu przytaczać, nie pozwalają na zaaprobowanie dokonanej przez Sąd I instancji oceny dowodów, a tym samym również poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych, które nie mogą zostać uznane za prawidłowe. Skutkować to musiało koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w całości, a następnie podda wnikliwej, spełniającej wymogi określone w art. 7 k.p.k., ocenie wszystkie ujawnione w toku rozprawy dowody, pamiętając by wyjaśnić pojawiające się w nich rozbieżności oraz by wzięte zostały pod uwagę okoliczności przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Sąd Rejonowy winien uzyskać całą dokumentację medyczną, w tym zdjęcia RTG, ze stwierdzonymi obrażeniami pokrzywdzonej. Koniecznym jawi się ponowne dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu chirurgii na okoliczności ustalenia, czy stwierdzone u pokrzywdzonej obrażenia mogły powstać w podanych przez nią okolicznościach, ale również w okolicznościach podawanych przez oskarżonego, z uwzględnieniem wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie. Sąd Rejonowy winien jeszcze raz szczegółowo przeanalizować wersje wydarzeń prezentowane przez pokrzywdzoną oraz oskarżonego z uwzględnieniem istniejącego pomiędzy stronami konfliktu oraz mając na uwadze treść opinii psychologicznej na temat zdrowia pokrzywdzonej podając depozycje stron ocenie zgodnej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Dopiero taka kompleksowa ocena wszystkich dowodów stanowić może podstawę poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Na obecnym etapie postępowania, bezprzedmiotowe jest odniesienie się do zarzutu podniesionego przez autora apelacji o niezasadności przyznania pokrzywdzonej zadośćuczynienia za doznane cierpienia fizyczne i psychiczne, nie mniej jednak zwrócić należy uwagę, iż w aktualnym stanie prawnym, przepisy postępowania karnego nie przewidują możliwości wniesienia powództwa cywilnego w procesie karnym.

Mając na uwadze powyższe wywody, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Michał Chojnowski SSO Jacek Matusik SSR del. Anna Bojarczuk